

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Fortsættelse af forespørgsel nr. F 39 (afstemning):

Forespørgsel til udenrigsministeren og miljø- og energiministerens [om at sikre, at nationale regler om miljø, sundhed og forbrugerbeskyttelse går forud for EU-regler].

Af Keld Albrechtsen (EL) og Bent Hindrup Andersen (EL).

(Forespørgslen anmeldt 15/1 97. Fremme af forespørgslen vedtaget 21/1 97. Første del af forespørgslen (forhandlingen) foretaget 23/4 97. Forslag om motiveret dagsorden nr. D 89 fremsat 23/4 97 af Keld Albrechtsen (EL)).

Formanden:

Forhandlingen er afsluttet, og vi går derfor straks til afstemning.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 89 af Keld Albrechtsen (EL) forkastedes, idet 4 (EL) stemte for, 115 (S, V, KF, SF, RV, FP og CD) imod; 2 (DF) stemte hverken for eller imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Tredje behandling af lovforslag nr. L 78: Forslag til lov om ændring af lov om udenrigstjenesten. (Udenrigstjenestens interne korrespondance).

Af udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen). (Fremsat 20/11 96. Første behandling 27/11 96. Betænkning 3/4 97. Anden behandling 22/4 97).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Margrete Auken (SF):

Når jeg har valgt at tage ordet, uanset at vi har skrevet i bemærkningerne i betænkningen, hvorfor vi stemmer imod dette forslag, skyldes det den ret uhyggelige tendens, der er i dette

Folketing til at lukke for offentligheden, hvor man kan komme af sted med det.

Vi har under udvalgsarbejdet med L 78 fået opklaret, at de hensyn, der er helt legitime for Udenrigsministeriet i forhold til at kunne have en fortløbig korrespondance med ambassaderne, er tilgodeset i den gældende offentlighedslov. Udenrigsministeriet er udstyret med den bredeste speedmarker, noget ministerium har, til at slette i den korrespondance, der skal åbnes for offentligheden, og alligevel har man valgt at være sikre på, at man kan få fred og ro.

Selv med hensyn til helt almindelige forvaltningssager, som der er mange af mellem ambassaderne og ministeriet, har man svaret tilbage, da vi spurgte, om ikke de kunne være åbne, at de af hensyn til den indre arbejdsfred også skulle være lukkede. Arbejdsfred og arbejdsro! Selv en radikal udenrigsminister har altså følt, at det var nok til, at lukkeloven nu også kunne få lov til at slå igennem her.

Det ville alt sammen være til at leve med og skændes om og diskutere, hvis det ikke var det, vi også ser i alle andre sammenhænge. Vi ser det med hensyn til offentlighedsloven, hvor vi stadig væk ikke kan komme igennem med de helt nødvendige forbedringer, for at den kan komme til at virke. Vi ser det med hensyn til arkivloven, som ikke bliver god nok. Vi ser det katastrofalt i øjeblikket med hensyn til vores diskussioner om undersøgelsesretter, hvor man, så vidt vi kan høre indtil videre, i hvert fald når vi hører ordførerne på disse forslag – jeg ved ikke, om det gælder Socialdemokratiet som helhed – også her vil lukke offentligheden ude.

Det vil sige, at på trods af retorikken om åbenhed – og det er jo nogle af de gode ting, man kan snakke om, demokrati og åbenhed og frihed, det er nogle af de virkelig positive ord – så lukkes der og lukkes der og lukkes der, når det kommer til stykket. Der er ingen grund til at være trygge ved, at det bare er en lille detalje i Udenrigsministeriet, det her handler om. Det er en tendens, som vi i SF er dybt bekymrede over.

Bjørn Elmquist (RV):

Det er ikke, fordi jeg vil indlede nogen lang debat med fru Margrete Auken nu og her, men jeg synes alligevel, at jeg vil erindre om udgangspunktet for dette lovforslag.

Det var en kraftig diskussion, en uenighed mellem Ombudsmanden og Udenrigsministeriet om, hvordan man skulle fortolke udenrigstjenesten: Var det i forvaltningshenseende at